

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' dondersdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteuren.
Alle toezending van brieven,annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centiem.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.
Dereklamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 2 AUGUSTUS.

Een duitsch statistikus, de heer Haussner, heeft de volgende verliezen bekend gemaakt, die Europa ten gevolge der laatste oorlogen, aan manschappen geleden heeft :

» De verschillende oorlogen, die in Europa van 1815 tot 1860 hebben geteisterd, hebben de dood van 2,762,000 menschen ten gevolge gebragt, waarvan 2,148,000 Europeanen en 614,000 in in andere werelddeelen; dat is gemiddeld 43,800 mannen in het jaar.

» Onder deze cijfers zijn niet begrepen de sterfgevallen, die een gevolg waren van de epidemische ziekten, als een uitvloeisel des oorlogs.

» De bloedige oorlogen gedurende bovengenoemd tijdperk waren de volgende : de oorlog in den Krim, die het leven aan 508,000 mannen heeft gekost; als 256,000 Russen, 98,000 Turken, 107,000 Franschen, 45,000 Engelschen en 2,600 Italianen.

» Gedurende de oorlogen in den Kaukasus, van 1829 tot 1860, zijn 330,000 mannen gevallen.

» De opstand in het engelsch Oost-Indië van 1837 tot 1859, zijn Frankrijk op een verlies van 146,000 mannen te staan gekomen.

» De opstand in Hongarië heeft aan 142,000 menschen het leven gekost.

» Door den oorlog in Italië zijn 130,000 soldaten gevallen, waarvan 97,000 op het slagveld zijn gestorven, en 33,000 ten gevolge van epidemien, die door den oorlog zijn ontstaan.

» Het gezamenlijk aantal personen in Europa, die in de oorlogen van 1792 tot 1815 zijn omgekomen, was 5,530,000; hetgeen voor deze drie-en-twintig jaren gemiddeld 240,434 in het jaar is.

Tijdingen van den oorlog.

De kaart van Europa zal noodzakelijk veranderd worden. Men zegt niet meer annexatiën; maar rektificatiën — men spreekt van rechtmaking, verbetering der grenzen. Volgens eene correspondentie uit Parijs, zou Napoleon verklaard hebben, dat hij voor zijne bemiddeling vergoeding verwachtte en overigens niet kon zien, dat men den koek verdeelde zonder dat er hem een deel van te beurt viel.

Pruisen zou hem hollandsch Luxemburg aangeboden hebben; koning Wilhelm maakt zich sterk dit van zijnen broeder van Holland te bekomen. Om dien afstand zullen de Nederlanders zich weinig of niet bekommeren; maar wij vinden het onzedelijk, volkeren te verruilen, te verkoopen, alsof 't wee was.

Met Italië worden de onderhandelingen insgelijks voortgezet; doch het publiek houdt zich daar meer bezig met de neerlaag van Persano, die men nu eindelijk moet erkennen en welke men aan verraad of onkunde toeschrijft; verraad is altijd de achterdeur voor de geslagenen! De *Movimento* baalt aan dat die neerlaag alleen 30 miljoen franks aan Italië heeft gekost. Leve de militaire glorie! Wat al werken van openbaar nut zou men voor die 30 miljoen hebben kunnen stichten!

Garibaldi wordt eindelijk aanzien voor hetgeen hij wezenlijk is — een theaterheld. Terwijl hij bloedig het hoofd stoot tegen de oostenrijksche troepen, werpt hij opgezbalen proklamatiën uit, waarin hij nog altijd beweert, dat de bergbewoners van den Trentin genegen zijn zich met hem te vereenigen. Maar hoe komt het dan, dat Garibaldi dezer dagen verplicht is geweest een dorp in de vallei Idro af te branden, omdat de bergbewoners zijne gekwetsten met messen en zeissen afmaaktten, en zijne vrijwilligers uit de vensters doodschooten?

't Is juist geen bewijs van broederlijkheid.

De uitvoering der bedreigingen tegen Frankfort zijn opgeschorpt. Wij zullen hooren wat den 5 augustus koning Wilhelm van Pruisen aan het parlement vertellen zal, betwelk, zooals aangekondigd werd, door den koning zelve zal worden geopend.

Voorwaarden van vrede.

Volgens berichten uit Berlijn zouden de vredesvoorwaarden de volgende zijn :

1. Oostenrijk, dat uit den Bond treedt, bemoeit zich volstrekt niet meer met uitsluitend duitsche aangelegenheden.

2. Het staat zijne rechten op Sleeswijk-Holstein af en doet afstand van de 24 miljoen thaler, die het te vorderen had als vergoeding zijner kosten, welke het gemaakt heeft in den oorlog tegen Denemarcken;

3. Als vergoeding voor Pruisens kosten in den tegenwoordigen oorlog, bekomt het van Oostenrijk eenige kleine grensdistricten, tot betere

afrondding zijner Silesische grenzen.

4. Koning George van Hanover doet ten gunste van zijn zoon afstand van den troon;

5. Hanover staat aan Pruisen de provincie Oost-Friesland af, in zoover deze vroeger pruisische provincie vereenigd;

6. Oldenburg bekomt, als trouwe bondgenoot van Pruisen, eenige districten van Hanover en Mecklenburg het aan gene zijde van de Elve gelezene, te midden van zijn gebied ingesloten hanoversche Neubaus;

7. Oldenburg staat daarentegen aan Pruisen af de midden in de Rijnlanden gelegen kleine oldenburgsche enclave Birkenfeld;

8. Brunswijk komt na den dood van den tegenwoordigen hertog aan Pruisen, vorst alsdan een pruisische provincie Brunswijk;

9. De keurvorst van Hessen wordt afgesteld, behoudt zijn bijzonder vermogen, dat hij op zijne in Bohemen gelegen groote buitengoederen, of des verkiezende ergens anders mag verteren;

10. Geheel Keurhessen wordt eene pruisische provincie Hessen, met Kassel als provinciale hoofdstad; met deze provincie zullen eenige deelen van Westfalen worden vereenigd;

11. De kind-erooze hertog van Nassau behoudt zijn groot familie-vermogen en erlangt voorts een ruime beoefening, maar wordt insgelijks afgesteld; met Nassau worden eenige deelen der Rijnlanden vereenigd, die alzoo gezamenlijk eene pruisische provincie Nassau met Wiesbaden als hoofdstad uitmaken;

12. Mainz wordt eene pruisische vesting;

13. Beieren verliest de Rijnpaltz en Hessen-Darmstadt Rijnhessen. Beide district worden vereenigd en zullen eene pruisische provincie Rijnpaltz uitmaken;

14. Wurtemberg verliest het katholieke, eerst in 1815 daarmede vereenigde Opper-Zwaben, hetwelk met het katholieke Hohenzollern tot een land van 500,000 a 600,000 inwoners vereenigd wordende, den koning van Saksen, die insgelijks katholiek is, als vergoeding gegeven voor het koninkrijk Saksen, dat alsdan geheel met Pruisen vereenigd, eene afzonderlijke pruisische provincie met Dresden als hoofdstad zal worden.

Zoo de koning van Saksen deze regeling niet wil aannemen, dan zal Leipzig met zijn district, als oorlogsvergoeding met Pruisen vereenigd worden; even zoo maken Sleeswijk Holstein-Launenburg eene afzonderlijke pruisische provincie uit.

Coburg-Gotha, Altenburg en Saksen-Weimar zullen voor hune aan Pruisen verleende hulp in het grondgebied van den hertog van Meiningen en in dat van een der vorsten van Reuss, die als vijand van Pruisen afgesteld wordt, vergoeding bekomen.

Voorts vertegenwoordigt Pruisen geheel Duitschland in het buitenland en de koning van Pruisen is steeds opperbevelhebber der gezamenlijke bondsmaacht te water en te land.

Aan Italië staat Oostenrijk geheel Venetië af, alsook eenige van italiaansche gebied omringde deelen van italiaansch Tyrol, bij voorbeeld Riva aan het meer van Garda. Daarentegen staat Italië aan keizer Napoleon de eilanden Elba en eenige grensdistricten in boven Italië af.

De onderhandelingen voor het sluiten van een vredesverdrag tusschen Oostenrijk, Pruisen en Italië, worden te Nikolsburg met eene groote bedrijvigheid voortgezet. Het parijzer blad *la France* vermeent te oogen aankondigen dat het verdrag ondertekend zal zijn lang voor het eindigen van den wapenstilstand; want de heer Von Bismark wil toonen, dat hij zoo rap vrede kan maken als oorlog voeren. Na over de grondslagen van den vrede te eens te zijn geworden, zullen de gevolmachtigde onderhandelaars zich naar een nader aan te duiden onzijdige stad begeven, ten einde er het bepaaldelijk Vredesverdrag op te stellen.

De tijdingen van de drie tooneelen des oorlogs, in Duitschland, Oostenrijk en Italië, houden eensklaps op langs al de strijdtlijnen. De franche *Moniteur* heeft gisteren aangekondigd dat, de wapenstilstand opvolgendlijk tot al de oorlogvoerende partijen uitgestrekt zijnde, de vijandlijkheden gestaakt zijn geworden zowel in Duitschland als in Italië.

Het vraagstuk der aanbechting van Trente bij Italië, blijft derhalve opgeschorpt, omdat de wapenstilstand den generaal Medici braket tot dat gewest door te dringen; de generaal Mezzogappa zal nu ook zijn' aanval tegen 't fort Malgherra en tegen Venetië, moeten uitstellen! Garibaldi, die zich met zijne vrijwilligers reeds op 15 uren afstands der hoofdstad van 't italiaansch Tyrol bevindt, moet nu ook eene »gedwongene rust» nemen, zonder gedurende heel den oorlog iets anders uitgezet te hebben dan klop krijgen van de Oostenrijksche infanteristen en van de Tyroler scherpshooters.

Bij het laatste gerecht, verloor de Italiaansche divisie Medici nog een vaandel, 50 krijgsgevangenen, 80 gesneuvelden en eene groote menigte gekwetsten!

Ook in Beieren, alwaar onlangs bloedige gerechten hebben plaats gehad, sicken de oorlogvoerende partijen het zwaard in de scheede, want den 2 augustus zal de wapenstilstand aldaar van kracht zijn. Maar de Pruisen, die altijd hooger en dorst hebben, en, even als de sprinkbanen in Algerie, alles verslinden waarlangs zij trekken, zijn zonder slag of stoot in de stad Bayroth gevallen, alwaar ze de burgers nu op brandschattung stellen, waarschiijnlijk om de genegenheid der bewoners van dat land te winnen!

Onlerwijl er niet meer gestreden wordt in Oostenrijk, hebben de pruisische generaals Mantoufel en Falkenstein een drievoudig standpunt ingenomen op Bairoth, Wurzburg en Nassau. De pruisische Adelaar wil dus ook op Beieren het merk van zijnen klauwslag laten, en het onderhand gemakkelijker te herkennen en, in afwachting, gedwongen belastingen en bevoorradingen af te persen; aldus een waarachtige *moefucht!* Zij belegeren insgelijks de bondsvesting Meintz, en ware deze niet zoo sterk en zoo wel verdedigd, waarschijnlijk zou Von Bismark den loop der onderhandelingen te Nikolsburg nog wat gereked hebben, ten einde nog een schitterend wapenfeit te voegen bij degenen die thans de oogen doen schemeren in Wurtemberg, de beide Frankendalen, het heiersche Palatnaal in het groothertogdom Baden.

Het is nu stellig geweten dat Engeland en Rusland, even als Frankrijk, niet tusschen zullen komen in het eindeverdrag voor 't sluiten van den vrede tusschen de oorlogvoerende partijen, welke onder elkander zullen bepleiten, onderteekenen en de ratificatiën uitwisselen.

Naar men echter verzekert, zal dat verdrag zulke elastieke schikkingen bevatten, dat een Congres noodig zal zijn, om Rusland en Engeland daarmede bemoeid te maken, en men voorziet dat zulk Congres wellicht tot heel andere gebeurtenissen zou kunnen leiden.

Ongetwijfeld zal men in dat Congres de vraag stellen, waarom het berlijner *Staatsblad* verklaart: » dat de vergrootingen in grondgebied, » thans door Pruisen verkegen, *vastbepaald* » en *onherroepelijk* zijn, maar dat al wat in » betrekking staat met de herniëring van » Duitschland, slechts als *voorloopig* beschouwd » moet worden... »

Onderzeesche telegraaf.

Eene depeche uit Londen meldt dat de onderzeesche telegraaf-kabel gelukkiglijk op het eiland Nieuw-Land is vastgelegd geworden.

Gelukkigwenschen worden met groote snelheid tusschen Ierland en Newfoundland gewisseld. Alles blijft voortdurend zeer goed gaan.

De gemeenschap tusschen de twee werelddeelen is dus daargesteld: de afstand en de afgronden der zee verdwijnen of bestaan niet meer voor den menschelijken geest; de verwisseling der gedachten kan thans op alle oogeblikken tusschen de oude en de nieuwe wereld plaats hebben, en de inlichtingen welke heden avond in de dagbladen des vastelands aan de bewoners van Nieuw-Land gegeven worden, kunnen langs den onderzeeschen telegraaf, die de kaap Race met Halifax verbindt, naar New-York overgemaakt worden en morgen vroeg in de dagbladen dier stad te lezen staan?

Wat schitterende zegespraal van het menschelijke vernuft! En wat overtreft bij verre de bloedige overwinningen welke het menschedom in dit oogenblik zoo diep betreurt. De roem, welke bij zulke overwinning den uitvoerder ten deele valt, is duizendmaal schooner dan al wat de gewettigde menschen-moorderijen aan de verfinste oorlogshelden kunnen bezorgen.

M. de advocaat Defastré is rechter benoemd bij het tribunaal van Tongeren in vervanging van M. Simens, overleden.

De cholera, die gedurende twee maanden te Leken tamelijk hevig gewoed heeft, is er thans bijna verwenen.

Te Antwerpen vermindert de ziekte ook. Sedert drie dagen zijn de sterfgevallen de helft verminderd. In de meeste wijken hebben de berriedragers hunnen dienst gestaakt. Op het kerkhof van Kiel zijn 8 voorloopige grafmakers mogen 't huis blijven. In 't hospitaal zij 15 ziekenwachters afgedankt. Dit laat oordeelen, hoe verschrom-

klijk de cholera in de Scheldestad gewoed heeft.

Te Luik kondigt men ook vermindering aan. Te Mergen wordt de ziekte nog met hevigheid. Verscheidene families zijn aldaar geheel en ganssch weggemeeit. . . .

Verre van te verminderen, heerscht zij nog hevig te Charleroi, vooral in de vdersteden. Het middendeel der stad bleef tot hertoe gespaard.

Te Dresden (hoofdstad van Saksen) richt zij in de hospitaal iselijke verwoestingen aan. Werden er over eenige dagen 15 daags binnengebracht, nu beloop dit cijfer tot 43. Men heeft echter opgemerkt dat maar het vierde der lijders bezweek, en dat de ziekte maar heerschte onder de gekwetsten in Bohemen en de uit Berlijn gekomene aardewerkeren. Nogthans zijn ook eenige Grijsche Zusters reeds als slachtoffers hunner zelfopoffering gevallen.

Te St-Petersburg is vermindering. Na den 4/16 juli 150 slachtoffers te hebben gemaakt, telde hij er maar daags na dien 132. Den 6/18 juli, behiep het getal dooden tot 143, maar den 7/19 waren er slechts 99. Sedert den aanvang der ziekte, 14/26 juni, tot den 8/30 juli was het getal zieken 4115, waaronder 786 die genezen zijn, 1327 overleden, en de overige zijn in behandeling.

Men schrijft uit Baarode :

Sedert lang en in menige gelegenheid heeft men het nut doen uitschijnen, dat er zou bestaan met het oprichten van hospitalen in de gemeenten. Wij vernemen dat, het voorbeeld volgende der gemeenten Grembergen en Boggenhout, eenige werstellende medeburgers, door een hoogst liefdadig gevoel ingehoorzeld, en krachtig ondersteund door den onvermoebaren tever der heeren pastoor en onderpastoor onzer parochie, de opbouw van een gasthuis besloten hebben, opdat in geval van besmettelijke ziekten de noodlijdenden, er de zorgen en den troost zouden vinden, die hun staat vereischt. Het schijnt dat men reeds groote sommen heeft ingezameld. Zulk loffelijk werk dient ondersteund te worden, en zal ongetwijfeld veel bijval vinden.

Men schrijft uit Brussel :

Gisteren morgen, bij het kriecken van den dag, waren de straten van Brussel opgepropt met een froomte menigte volks welk zich naar St. Gudule kerk begaf om er de solennee mis bij te woenen welke aldaar om 6 uren moest gezongen worden ten einde van den Almachtige het ophouden der heerschende plagen af te smaken.

Het was buitengewoon verrukkend zoo vele christenen te ontmoeten welke met ingetogen geest en met algemeene deelneming deze plechtigheid bijwoonden.

De groote mis werd gezongen door den eerev. heer Verhousstraten, deken van Brussel.

Terzelfver tijd had er eene generale communie plaats om hetzelfde doel te bereiken, alsook voor het herstellen van den vrede in Europa en diensvolgens voor het hernemen van de nijverheid, den koophandel en de werkzaamheden.

Van vijf uren 's morgens, waren er drij priesters aan drij altaren tegelijk met het uitdelen der heilige communie begonnen. Het getal der communicanten was zoo groot, dat ongeveer duizend menschen genoodzaakt geweest zijn zich naar andere kerken te begeven. In St. Gudula kerk zijn, zoo men sebat, vier duizend menschen de heilige tafel genaderd. Om acht uren duurden de communien nog voort.

Alzoo is de veertiendaagse plechtigheid van het H. Sacrament van Mirakel gesloten geworden.

Men sebat op 15,000 personen het getal der geloovigen welke aan deze plechtigheid deel hebben genomen, zowel binnen als buiten de kerk.

Er zullen plezieretreinen ingericht worden voor de feesten, welke den 15 augustus te Parijs zullen plaats hebben.

Volgens de *Courrier des Etats-Unis* zou het belgisch legioen eenen opstand te Monterey hebben gemaakt, en men zou maatregelen nemen om hetzelfde te ontbinden.

Deze tijding is zeer overdreven. Er zijn slechts eenige teekens van misnoegen gegeven geworden in gevolge eenen maatregel van regelucht. Wat waar is, is dat, nu er verscheidene officieren der vrijwilligers naar België terug gaan keeren, er van tijd tot tijd eenige ongeregelheden plaats hebben. Er zijn onderdaad mannen die aan het belgisch leger toebehooren en voor twee jaren mochten naar Mexico vertrekken. Deze moeten nu terug keeren dewijl hun termijn bijna geëindigd is. Het vertrek dezer officieren en de gedeeltelijke hervorming van het legioen, welke hiervan een natuurlijik gevolg is, hebben tot voorwaendeel aan dit gerucht gediend.